

Eensgezindheid

"Doch de God der lijdzaamheid en der vertroosting geve u, dat gij **eensgezind** zijt onder elkander naar Christus Jezus;" (Rom. 15:5)

Men zegt weleens: 'Hoe meer zielen, hoe meer vreugd'. In de praktijk valt dat vaak tegen; ook onder christenen. Van nature zijn we allemaal verschillend. Dat heeft o.a. te maken met onze achtergrond, opvoeding, ons milieu en karakter. Nu we wedergeboren zijn, zijn we één in Christus. We mogen er immers van uitgaan, dat het gebed van de Here Jezus wààr is. Hij zei over de gelovigen, die de Vader aan de Zoon gegeven heeft: "Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, Die Gij Mij gegeven hebt; **opdat zij één zijn**, gelijk als Wij Eén zijn" (Joh. 17:22).

Als kinderen Gods komen we bijeen rondom het Woord van God. In onze samenkomsten zou onze Heiland Jezus Christus centraal staan. Hoe verschillend we van nature ook mogen zijn, door de wedergeboorte zijn we broeders en zusters van elkaar geworden. We behoren tot het ene Lichaam, waarvan onze Heiland het Hoofd is. Anders gezegd: We zitten allemaal in hetzelfde schuitje met de Here Jezus als Kapitein. Dat beginsel geldt ook voor een plaatselijke gemeente.

Het is de liefde van God, die als 'metselspecie' fungeert voor de opbouw van het lichaam. Alle gelovigen hebben die Goddelijke liefde (agapè) ontvangen, maar helaas is die liefde niet bij allen actief in de praktijk. Als die liefde werkt onder de gelovigen, bewerkt dat eenheid. Liefde is te omschrijven als "het verlangen naar gemeenschap", "het verlangen naar eenheid". De Schrift omschrijft dat met: 'Het geloof door de liefde werkende' en "Dient elkander door de liefde" (Gal. 5:6 en 13). De Here Jezus zei tot Zijn discipelen: "Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander" (Joh. 13:35).

Voor 'eensgezind zijn' (in Rom. 15:5) staat letterlijk in het Grieks: "hetzelfde bedenken". Het gaat om het gericht zijn op dezelfde dingen. Hetzelfde doel voor ogen houden: het dienen en verheerlijken van onze Heer. "Naar (volgens, i.o.m.) Christus Jezus" wordt dat in dat vers genoemd. Het kan ook vertaald worden met "door (d.m.v.) Christus Jezus". Dan ligt de nadruk op Zijn hulp voor ons om eensgezind te (leren) zijn.

Zelfs in een wereldse vereniging heeft men een gemeenschappelijke interesse en streeft men een gezamenlijk belang na. De inzet van de leden is gericht op dat doel. Binnen de Gemeente zijn we leden van Zijn lichaam én van elkander. We mogen 'elkaar tot hand en voet' zijn. Het doel is: bijdragen aan de opbouw van het lichaam van Christus tot verheerlijking van Zijn Naam. We leren het onze kinderen al in een liedje ("Dit is mijn hand en dat mijn voet ..."), maar als volwassenen zouden we daarin toch het goede voorbeeld geven!

Dan ga je niet bakkeleien over futiliteiten (vaak gaat het dan om zichtbare, aardse dingen, de buitenkant, het vlees). Integendeel! Dan leer je elkaar zien, zoals God ons allen aanziet in Christus. Dan neem je elkander aan, zoals ook Christus ons heeft aangenomen ('met al ons lek en gebrek') tot de heerlijkheid Gods (Rom. 15:7). En mochten er fouten worden gemaakt - en dat kan ieder van ons overkomen - dan mogen we elkaar vergeven, zoals God ons in Christus vergeven hééft.

Als men kritiek wil uiten, hoeft dat op zich niet verkeerd te zijn, als het maar opbouwend bedoeld is en een verbetering op het oog heeft. Vaak wordt echter kritiek geuit achter de rug van één of meer personen om, die kwaadsprekerij, roddel en een negatieve sfeer teweeg (kunnen) brengen. Gods tegenstander vindt dit koren op zijn molen. Als hij onrust en verdeeldheid binnen gemeenten kan zaaien, zal hij het niet laten. Iemand schreef eens: "De duivel neemt nooit vakantie". Onze Heer en God doet dat trouwens ook niet. Hij heeft altijd spreekuur. De Bijbel zegt: "Geeft de duivel geen plaats" (Ef. 4:27) en "U benaastigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes" (Ef. 4:3).

Er zijn meerdere Schriftplaatsen waar we de oproep tot eensgezindheid vermeld vinden.

In 2Kor. 13:11 staat:

“Voorts, broeders, zijt blijde, wordt volmaakt, zijt getroost, **zijt eensgezind**, leeft in vrede; en de God der liefde en des vredes zal met u zijn.”

Aan het adres van de Korinthiërs toch geen overbodige opmerking, vanwege de partijenschappen, rijd, twist en tweedracht, die onder hen helaas voorkwamen. Er waren zelfs scheuringen (1Kor. 1:11; 1Kor. 3:3; 1Kor. 11:18; 2Kor. 12:20). Paulus noemt hen vleselijk, jonge kinderen in Christus (1Kor. 3:1-3).

Let ook op de belofte, die erbij genoemd wordt: "en de God der liefde en des vredes zal met u zijn". Kortom: Als wij leven uit het geloof, uit Gods genade en eensgezindheid nastreven, dan mag je weten, dat God met ons is.

Andere teksten, die voor zich spreken zijn:

- Rom. 12:16 Weest **eensgezind** onder elkander. Tracht niet naar de hoge dingen, maar voegt u tot de nederige. Zijt niet wijs bij uzelfen.
- 1 Kor. 1:10 Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en *dat* onder u geen scheuringen zijn, maar *dat* gij samengevoegd zijt in eenzelfden zin, en in eenzelfde gevoelen.
- Fil. 1:27 Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig ben, ik van uw zaken moge horen, dat gij staat in één geest, met één gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof des Evangelies;
- Fil. 2:
1 Indien er dan enige vertroosting is in Christus, indien er enige troost is der liefde, indien er enige gemeenschap is des Geestes, indien er enige innerlijke bewegingen en ontfermingen zijn;
2 Zo vervult mijn blijdschap, dat gij moogt **eensgezind** zijn, dezelfde liefde hebbende, van één gemoed en van één gevoelen zijnde.
- Fil. 3:16 Doch, daar wij toe gekomen zijn, laat ons daarin naar denzelfden regel (genoemd in Fil. 3:14) wandelen, laat ons hetzelfde gevoelen (beter: hetzelfde bedenken).
- Fil. 4:2 Ik vermaan Euódia, en ik vermaan Syntyché, dat zij **eensgezind** zijn in den Heere.
- 1 Petr. 3:8 En eindelijk, zijt allen **eensgezind**, medelijdend, de broeders liefhebbende, met innerlijke barmhartigheid bewogen.

In Romeinen 15 wordt na de oproep tot eensgezindheid tevens het doel ervan aangegeven:

"Opdat gij eendrachtelijk, met één mond, moogt verheerlijken den God en Vader van onzen Heere Jezus Christus."

Dààr gaat het dus om: Gezamenlijk God verheerlijken! Dus (Hebr. 13:15):

"Laat ons dan door Hem altijd Gode opofferen een offerande des lofs, dat is, de vrucht der lippen, die Zijn Naam belijden."

Bij voorkeur gezamenlijk!